

Kamp för friheten

Det lågmälda sorlet av röster inne från ladan dog genast ut då de bastanta dörrarna i solid trä öppnades och en brunhårig yngling steg in.

Det runda märket med initialerna SW som var fäst vid hans bröst vittnade om att han var en av Sir Woods personliga sändebud och glimten i de gröna ögonen berättade om det sorgebud han bar på, människorna i ladan bleknade då de förstod vad som skulle komma.

”Nådig herrns gömställe har blivit upptäckt, hertig Morans män har gripit honom och han ska hängas i gryningen för högförräderi”.

Tystnaden som följde hans budskap var djup och allas blickar var stint fästa på det unga sändebudet som om de hoppades att dem alla hade hört fel, men då skinande tårar började rinna ner för pojkens bleka kinder innan han begravnade ansiktet i de darrande händerna förstod dem att det som nyligen hade sagts var sant och en förfärlig tanke slog dem; Den avgörande stridens timma var i annalkande och att de hade räknat med Sir Wood och hans mäns hjälp i striden var ingenting att förneka.

”Vi är dömda till ett evigt liv under hertig Morans styre, det finns inte längre ett uns hopp för oss enkla människor”, kved en medelålders man och hängde med huvudet så att de ljusa lockarna skymde hans tårfyllda blick.

Det föll dystra ansiktsdrag över människorna som hörde hans ord och ett par män nickade instämmande innan de slängde ifrån sig de nyslipade svärd som de tidigare värdesatt så högt, det klingade till då stålet slog i golvet och för ett tag var allas ögon fästa på de slängda vapnen och deras blickar var tomma, som om de förlorat tron på sig själva.

”Ska ni låta hans offer vara förgäves?” En gammal gumma med hår likt silver och ett fint nätverk av rynkor som vittnade om de år som passerat förbi, reste sig från sin plats i skuggorna och gick fram till ett av svärd och tog upp det, hon vägde det försiktigt i sin lilla hand, som om hon såg inom sig vad det kunde uträtta i handen på rätt man, ”Moran och hans gelikar har för tillfället ögonen stint fästa på Sir Wood, dem väntar sig att de genom hans avrättning ska kunna sätta skräck i oss, få oss att avstå från vad som är rätt men ni vet bättre än att ge upp vid första motgång, i gryningen är tiden för det avgörande slaget inne”.

Folkets blickar var fästa på hennes beslutsamma ansikte och de fattade mod vid den bestämda klangen i hennes röst och kämparglöden i hennes gamla ögon som hade sett så mycket av världens orättvisor. Hela hon tycktes lysa av en dold styrka och männen som tidigare stött bort tanken på seger skämdes över sina tankar och tog med en beslutsam min upp de skinande svärd som de tidigare hade kastat ifrån sig, tårarna glänste fortfarande på deras bleka kinder men dem hade fyllts av hopp igen, hopp om att ondskan för eviga tider skulle ge vika.

”Det blir en slutgiltig kamp om friheten”, sade den gamla gumman och räckte mannen med de gyllene lockarna sitt svärd och han tog rakryggad emot det, i hans ljusa ögon anades inte längre det tvivel som han tidigare känt inför morgondagen utan de lyste starkt av målmedvetenhet.

”För friheten!” Skrek han och höjde det skinande svärdet mot taket och folket instämde i hans vrål, de hade
nu någonting värt att kämpa för;
Friheten hos varje enskild människa.

~~-Kommentarer uppskattas mycket! /JvJ~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JennnyJ med Poeter.se id #21592 innehar upphovsrätten